

Kriteriji ocenjevanja za predmet slovenščina

		odlično (5)	prav dobro (4)	dobro (3)	zadostno (2)	nezadostno (1)
PISNO		90–100 %	80–89 %	65–79 %	50–64 %	0–49 %
USTNO	neumetnostno besedilo	Sprejema in tvori ustrezna neumetnostna besedila. Določi socialno in funkcijsko zvrst besedila. Razume vlogo in položaj slovenskega besedila ter se znajde v slovenskem jezikovnem okolju.	Sprejema in tvori ustrezna neumetnostna besedila. Prepozna slogovno zaznamovanost besed in jih zamenja z nezaznamovanimi sopomenkami.	Sprejema ustrezna neumetnostna besedila. Razloži pomen neznanih besed iz sobesedila. Besedilo besedno-slovnično analizira.	Sprejema ustrezna neumetnostna besedila. Prepozna temo besedila. Odgovarja na učiteljeva vprašanja o bistvenih podatkih.	Tudi z učiteljevo pomočjo ne dosega minimalnih standardov znanja.
	umetnostno besedilo	Razume težje literarnoteoretske pojme in jih prepozna v novem besedilu. V odlomku iz besedila ali v celotnem besedilu prepozna značilnosti literarnega obdobja.	V odlomku iz besedila ali v celotnem besedilu prepozna literarnoteoretske pojme. Besedilo zna časovno umestiti.	V besedilu poišče značilnosti književne zvrsti in vrste. Razume literarnoteoretske pojme. Z učiteljevo pomočjo zna besedilo časovno umestiti.	Doživeto prebere obravnavano besedilo ali odlomek iz njega. Zna določiti književno zvrst in temo prebranega odlomka ali celotnega besedila. V nekaj povedih strnjeno obnovi besedilo. Pozna biografske podatke o avtorju.	Tudi z učiteljevo pomočjo ne dosega minimalnih standardov znanja.
GOVORNI NASTOP		Učenec upošteva vse tipične značilnosti besedilne vrste. Besedilo smiselno členi na manjše enote in ga nadgradi z zahtevnejšimi sestavinami. Izvirno, jedrnato in natančno predstavi besedilo izbrane teme. Vanj vključi številne prepričljive primere iz različnih virov literature. Govori prosto, razločno, naravno, razumljivo in tekoče. Učinkovito in primerno uporablja slikovne pripomočke in vidne spremljevalce govorjenja (mimika obraza, kretnje), ohranja stik s poslušalci in spremlja njihov odziv. Govori knjižno. Njegovo izražanje je bogato, jezikovno in pravorečno pravilno. Ne uporablja mašil.	Učenec upošteva vse tipične značilnosti besedilne vrste, besedilo smiselno členi na manjše enote. Ustrezno in izvirno predstavi besedilo izbrane teme. Vanj vključi ustrezne primere. Učenec govori prosto, razločno, naravno, razumljivo in tekoče. Učinkovito uporablja slikovne pripomočke in ohranja stik s poslušalci. Govori knjižno, izražanje je večinoma bogato. Uporablja ustrezna sredstva medpovednega povezovanja.	Učenec upošteva le temeljne značilnosti besedilne vrste, vendar besedila ne členi na smiselne enote oz. v govorni nastop vpleta značilnosti drugih besedilnih vrst. Ustrezno predstavi besedilo izbrane teme in zbere vse bistvene podatke, vendar pri tem ni izviren. Predstavitev je presplošna ali pa preveč podrobna. Govori prosto ter večinoma razločno in naravno, vendar ne popolnoma tekoče. Slikovno gradivo uporablja neučinkovito. Govori knjižno, vendar so v besedilu še posamezne jezikovne napake. Njegovo izražanje je deloma okorno in skopo.	Učenec upošteva samo nekatere značilnosti besedilne vrste. Predstavi besedilo izbrane teme, vendar je pri tem neizviren in presplošen. Ne zbere vseh bistvenih podatkov. Pri navajanju le-teh ni dovolj natančen. Ne govori popolnoma prosto, temveč ob pomoči zapisanega besedila. Govori nerazločno in nenaravno. Govorni nastop je manj razumljiv, predstavitev ni tekoča. Prizadeva si govoriti knjižno, vendar je v govoru veliko slovničnih in pravorečnih napak. Izraža se okorno in skopo. Ponavlja besede in povedi.	Učenec ne upošteva značilnosti besedilne vrste. Pripravi govorni nastop, vendar predstavitev ne ustreza izbrani temi oz. besedilni vrsti. Učenec ne pripravi in ne izvede govornega nastopa. Bere zapisano besedilo. Govorni nastop je nerazumljiv. Govori neknjižno in nepravilno.

